

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/49/2018
Identifikačné číslo spisu: 2615208385
Dátum vydania rozhodnutia: 27.08.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2615208385.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: ZES plus s.r.o., Gorkého 1523/6, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 46 942 645, zastúpeného: Advokátska kancelária Hovan a Hospúdko, s.r.o, M. Gorkého 8, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 47 233 419, proti žalovanému: LiNi s.r.o, Moravský Svätý Ján 7, 908 71 Moravský sv. Ján, IČO: 47 574 101, zastúpenému: URBAN FALATH GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Zámocké schody 2/A, 811 01 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, o zaplatenie 3.402,- eur s príslušenstvom, v konaní o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 19. decembra 2017, č. k. 31Cob/26/2017-195, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a.
- II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Senica, ako súd prvej inštancie, rozsudkom zo dňa 02.11.2016, č. k. 11Cb/39/2015-138, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.402,- eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 9,05 % zo sumy 11.142,- eur od 8.10.2014 do 23.10.2014, s ročným úrokom z omeškania vo výške 9,05 % zo sumy 6.142,- eur od 24.10.2014 do 19.12.2014, s ročným úrokom z omeškania vo výške 9,05 % zo sumy 4.688,97 eur od 20.12.2014 do 20.4.2015, s ročným úrokom z omeškania vo výške 9,05 % zo sumy 3.402,- eur od 21.4.2015 do zaplatenia. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zároveň priznal svedkovi S. H. svedočné, žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % a štátu priznal proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie uviedol, že na základe vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu mal preukázané, že medzi stranami sporu došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o dielo v zmysle § 536 a nasl. Obchodného zákonníka, keď nebolo sporné, že objednávkou zo dňa 23.8.2014 si žalovaný u žalobcu objednal montážne práce na Stavbe (WESTWOUD Bratislava), ktoré zahŕňali montáž a zapojenie svietidiel (prisadené, núdzové, kazetové) a montáž podlahových krabíc, vrátane zapojenia

prevodu zásuvkovej časti a zapojenia zásuviek. Žalobca objednané práce vykonal a cenu diela vyfakturoval faktúrou č. XXXXXXXXXX zo dňa 02.09.2014, splatnou dňa 07.10.2014 na sumu 11.142,- eur, ktorú faktúru žalovaný uhradil len čiastočne a to dňa 23.10.2014 sumu 5.000,- eur a dňa 19.12.2014 sumu 1.453,03 eur. Časť pohľadávky vo výške 1.286,97 eur bola postúpená zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 20.04.2015 spoločnosti ZES spol. s r.o. a žalobca sa domáha žalobou zaplata sumy 3.402,- eur s príslušenstvom. Dielo bolo ukončené a odovzdané dňa 02.09.2014, o čom svedčí predložený Montážny denník zo dňa 02.09.2014, čo potvrdil aj žalobca vo svojej výpovedi, ktorú skutočnosť žalovaný nespochybnil.

3. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že žalobcova pohľadávka v celkovej sume 3.402,- eur zanikla v plnej výške z dôvodu vzájomného započítania, nakoľko žalovaný nepreukázal, že by riadne vytkol vady na 3 NP a 4 NP žalobcovi ako zhotoviteľovi, ktoré mu boli predtým vytknuté generálnym zhotoviteľom a to emailom zo dňa 24.10.2016. Z obsahu tohto emailu je totiž zrejmé, že už v čase, kedy bol email poslaný žalovanému ako zhotoviteľovi, už boli dané vady odstránené samotným generálnym zhotoviteľom. Tento v danom emaily už len oznamuje žalovanému ako svojmu zhotoviteľovi, že na stavbe boli zistené vady, ktoré musel odstrániť sám z dôvodu možnosti odovzdania diela, a že mu náklady za ich odstránenie prefakturuje. V tejto súvislosti žalovaný neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, že by vytkol vady jemu vytýkané emailom zo dňa 24.10.2016 žalobcovi ako svojmu zhotoviteľovi v súlade s ustanovením § 562 a nasl. Obchodného zákonníka. Navyše pokiaľ ide o žalovaným použitý termín vzájomné započítanie, vzájomné započítanie pohľadávok je podľa okresného súdu možné iba dohodou zmluvných strán a je upravené v § 364 Obchodného zákonníka. V danom prípade sa mohlo jednať iba o započítanie zo strany žalovaného ako o jednostranný právny úkon žalovaného, avšak list zo dňa 12.12.2014, podľa prvoinštančného súdu nie je možné považovať za oznámenie o započítaní pohľadávok tak ako to predpokladá ustanovenie § 358 a nasl. Obchodného zákonníka. Navyše v dobe, kedy bol list písaný resp. doručený žalobcovi, pohľadávka žalovaného fakturovaná faktúrou č. 140104 ešte nebola splatná.

4. Pokiaľ ide o oznámenie o započítaní pohľadávok, ktoré predložil žalovaný súdu spolu s podaným odporom, z tohto podľa okresného súdu nie je zrejmé dátum, kedy bolo oznámenie vyhotovené, ani kedy a či bolo doručené žalobcovi. V tejto súvislosti žalovaný neunesol dôkazné bremeno, pretože nepreukázal, že by vady vytknuté mu generálnym zhotoviteľom emailom zo dňa 24.10.2014 vôbec oznámil žalobcovi a už vôbec nie, že mu ich oznámil bez zbytočného odkladu.

5. Žalobca si žalobou uplatnil nárok na zaplata úrokov z omeškania vo výške 9,05 % zo sumy 11.142,- eur od 8.10.2014 do 23.10.2014, zo sumy 6.142,- eur od 24.10.2014 do 19.12.2014, zo sumy 4.688,97 eur od 20.12.2014 do 20.4.2015, zo sumy 3.402,- eur od 21.4.2015 do zaplata, teda vždy od nasledujúceho dňa po splatnosti spornej faktúry a následne vždy od nasledujúceho dňa po vykonaní čiastočnej úhrady resp. od uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky a vždy zo zvyšku dlžnej sumy, teda v súlade so zákonom. Pokiaľ ide o výšku uplatnených úrokov z omeškania je zrejmé, že medzi účastníkmi tejto zmluvy o dielo výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, a žalobca si preto uplatnil úroky z omeškania v súlade s § 1 ods. 1 Nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z.

6. Na odvolanie žalobcu, Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, napadnutým rozsudkom z 19.12.2017, č. k. 31Cob/26/2017-195, rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

7. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolací súd uviedol, že v zmysle § 387 ods. 1, 2 C. s. p., sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie.

8. Na zdôraznenie správnosti rozsudku okresného súdu, krajský súd dodal, že pokiaľ ide o žalovaným označený email zo dňa 8.10.2014 (č. l. 56), ktorý e-mail mal byť preposlaný žalobcovi, a ktorým bolo zo strany generálneho zhotoviteľa žalovanému oznámené, že „žiada o okamžitý nástup k montáži podlahových krabíc po pokládke kobercov na 3NP a 4NP, ktoré realizovala Vaša spoločnosť, a že sa jedná o preverenie okruhov, označenie zásuviek a montáž do podlahy, keď uvedená realizácia musí byť kompletne ukončená do soboty 11.10.2014“, tento podľa svojho obsahu nemožno považovať za

reklamáciu vady diela na 3NP a 4NP ako to tvrdil žalovaný, nakoľko z neho nevyplýva, že žalobca bol zo strany žalovaného informovaný o tom, že dielo má vady, akého charakteru sú tieto vady a aký je ich presný rozsah, teda žalovaný v konaní nepreukázal, že voči žalobcovi ako zhotoviteľovi oznámil (notifikoval) konkrétnu vadu diela, týkajúcu sa nekvality vykonaného diela na 3NP a 4NP.

9. Pokiaľ ide o list žalovaného adresovaný žalobcovi zo dňa 12.12.2014, ktorého prílohou je reklamácia zo dňa 24.10.2014, v ktorom je uvedené, že „v dôsledku reklamácie odberateľa t. j. PPAINGINIERING s.r.o. na prevedení elektromontážnych prác uvedenej stavby v súlade s objednávkou zo dňa 23.08.2014 bod č. 2 montáž podlahových krabí bez uchytenia vrátane zapojenia prívodu zásuvkovej časti boli zistené pri preberacom konaní (záznam odberateľa zo dňa 24.10.2014 závady), ktoré sa museli v termíne od 22.10.2014 do 26.10.2014 odstrániť, keď na odstránení závad pracovali traja pracovníci spoločnosti PPAINGINIERING s.r.o. a päť pracovníkov firmy LINI s.r.o., spolu bolo odpracovaných 315 hodín a v dôsledku týchto opráv boli zo strany odberateľa odrátané výkony za uvedený mesiac, ktoré je nútený žalovaný prefakturovať na žalobcu ako na dodávateľa predmetných prác“, nie je možné ani podľa názoru odvolacieho súdu považovať za bezodkladné oznámenie vady diela. Navyiac, v tom čase už vady diela boli odstránené inými subjektami - pracovníkmi spoločnosti PPAINGINIERING s.r.o. a firmy LINI s.r.o, ktorí však neboli účastníkmi obchodno-právneho vzťahu založeného zmluvou o dielo medzi žalobcom a žalovaným. Keďže žalovaný na svoje tvrdenie o existencii vady diela, jej včasnej reklamacii voči žalobcovi a voľbe nároku z vadného plnenia neunesol dôkazné bremeno a zároveň keďže žalovaný v konaní tieto skutočnosti namietal, súd prvej inštancie správne postupoval, keď žalovanému v súlade s § 562 ods. 2 Obchodného zákonníka nepriznal nárok z vadného plnenia a s poukazom na uvedené žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi cenu diela ako si ju uplatnil žalobou s príslušenstvom podľa § 548 ods. 1, § 369 a § 502 Obchodného zákonníka, pretože zo zákona žalobcovi ako zhotoviteľovi vznikol nárok na zaplatenie ceny diela jeho vykonaním.

10. Odvolací súd ďalej na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie uviedol, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, že pohľadávka žalobcu voči žalovanému, ktorú si žalobca uplatnil predmetnou žalobou zanikla započítaním s údajnou pohľadávkou žalovaného voči žalobcovi a to titulom zľavy z ceny diela, nakoľko žalovaný v konaní nepreukázal, že žalobcovi vytkol vady diela na 3NP a na 4NP riadne a včas, keď ani z obsahu e-mailu zo dňa 08.10.2014 na č. l. 56, ani z listu zo dňa 12.12.2014 na č. l. 25 nevyplýva, že by žalovaný vytkol žalobcovi vady diela tak ako to upravuje Obchodný zákonník.

11. Vzhľadom k tomu, že medzi zmluvnými stranami nebol dohodnutý čas zaplatenia ceny diela, vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie ceny diela jeho odovzdaním dňa 02.09.2014, a preto odvolací súd považoval za správne rozhodnutie súdu prvej inštancie aj pokiaľ ide o priznané úroky z omeškania. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by žalovaný odmietol dielo prevziať, alebo že by v čase prevzatia diela dňa 2.9.2014 preukázateľne žalobcovi vytkol nejaké vady diela. Spôsob obrany, ktorú žalovaný prezentoval nielen v konaní pred súdom prvej inštancie ale aj v odvolaní by znamenal, že objednávateľ nemusí uhradiť cenu diela bez toho, aby riadne vytkol zhotoviteľovi vady diela, resp. aby mu oznámil, z akého dôvodu dielo nemieni prevziať, keď takýto výklad nemá oporu v zákone. Podľa odvolacieho súdu je nepochybné, že nárok zhotoviteľa na zaplatenie ceny diela vzniká po riadnom vykonaní diela, a dielo nie je riadne vykonané vtedy, ak má vady, avšak právna úprava zmluvy o dielo obsiahnutá v príslušných ustanoveniach Obchodného zákonníka presne vymedzuje nároky z väd, ak sú vady zhotoviteľovi zákonným spôsobom oznámené (§ 560, § 562, § 563 a primerane § 429 až § 431 Obchodného zákonníka). Odvolací súd dodal, že ak vady diela nie sú zistené a riadne vytknuté, cena za dielo je splatná jeho vykonaním a ak medzi zmluvnými stranami nie je dojednanie oprávňujúce do určitej doby zdržať časť ceny diela (napr. v dôsledku v budúcnosti sa vyskytnutých väd diela), nič neoprávňuje objednávateľa nezaplatiť cenu diela. Zhotoviteľ je totiž oprávnený zdržať len tú časť ceny, ktorá by zodpovedala jeho nároku na zľavu, ak by vady neboli odstránené (§ 439 Obchodného zákonníka).

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.

13. Proti napadnutému rozsudku odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalovaný odôvodnené podľa § 420 písm. f/ C. s. p., teda že konajúce súdy mu nesprávnym procesným postupom znemožnili, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa dovolateľa je napadnutý rozsudok v kľúčových častiach neodôvodnený a trpí vadou nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov, čím je arbitrárny, zmätočný a nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a ako celok nezákonný a ústavne non-konformný.

14. Dovolateľ zdôraznil, že odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie v otázke neunesenia dôkazného bremena žalovaným pri preukázaní riadneho a včasného uplatnenia práva zo zodpovednosti za vady diela v súlade s Obchodným zákonníkom. Odvolací súd svoje rozhodnutie založil na posúdení e-mailu žalovaného zaslanom žalobcovi zo dňa 08.10.2014 a listu žalovaného adresovaného žalobcovi zo dňa 12.12.2014. Žalovaný má za to, že v priebehu celého konania poukazoval na skutkovú a právnu stránku predmetnej veci, obsiahnutú aj v súdnom spise, z ktorej jasne a zreteľne vyplýva, že e-mail zo dňa 08.10.2014 ohľadom reklamácie väd na 3 NP a na 4NP je jasný, určitý a zrozumiteľný, a teda, že žalovaný si riadne a včasné uplatnil práva zo zodpovednosti za vady diela voči žalobcovi. Podľa dovolateľa v napadnutom rozhodnutí absentuje zdôvodnenie ako mohol byť žalovaný v omeškaní zo zhotovením diela a dostať sa do omeškania, keď žalobca vôbec neodstránil riadne a včas vytknuté vady na 3 NP a na 4 NP.

15. Dovolateľ poukázal na to, že predložený dôkaz - montážny denník z hľadiska gramatickej, jazykovej, štylistickej a slovesnej stránky nehovorí nič o tom, žeby boli odstránené vady na krabiciach na 3 NP, či vady na krabiciach na 4 NP. Tiež nehovorí vôbec nič o tom, žeby tie veci, ktoré žalobca robil, zapájal, montoval a inštaloval pre žalovaného na 3 NP a na 4 NP, boli bývali dňa 09.10.2014 odstránené, boli funkčné, či sfunkčnené.

16. Ďalší argument odvolacieho súdu založený na liste žalovaného adresovaného žalobcovi zo dňa 12.12.2014, je podľa dovolateľa právne irelevantný, nakoľko žalobca riadne dňa 08.10.2014 žalovaným vytknuté vady na 3 NP a na 4 NP neodstránil, a preto bol žalovaný odo dňa 08.10.2014 povinný takto riadne oznámené a vytknuté vady na 3 NP a na 4 NP odstrániť, čo však žalobca v rozpore so zákonom nespravil. Tým žalobca musel znášať zodpovednosť za vady diela, ktoré riadne neodstránil, a tým musel a musí žalobca znášať nárok na zľavu z ceny diela vo výške sumy 3.402,- eur.

17. Podľa dovolateľa aj odôvodnenie napadnutého rozhodnutia týkajúce sa úroku z omeškania, je nedostatočné, nakoľko žalobca nikdy neodstránil vady na 3NP a 4NP, preto sa žalovaný ako objednávateľ nikdy nemohol dostať do omeškania voči žalobcovi ako zhotoviteľovi diela s platením časti odmeny za vykonanie diela. Preto je aj II. výrok napadnutého rozhodnutia podľa dovolateľa nesprávny a nezákonný.

18. Na základe vyššie uvedeného dovolateľ navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zmenil tak, že žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietne a uloží mu povinnosť náhrady trov konania žalovaného. Prípadne napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie, zruší a vec vráti Okresnému súdu Senica na ďalšie konanie.

19. Žalobca k podanému dovolaniu uviedol, že súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd sa náležitým spôsobom vysporiadali so všetkými tvrdeniami žalovaného, či už to bolo v konaní pred súdom prvej inštancie alebo v odvolacom konaní. Podľa žalobcu pre prijatie záveru o prípustnosti dovolania z dôvodu zmätočnosti, nie je významný subjektívny názor dovolateľa. Z dovolania žalovaného podľa žalobcu nepochybne vyplýva, že sa nestotožňuje s meritórnym rozhodnutím a odôvodnením rozhodnutia, nakoľko to neodráža vôľu žalovaného čo do výsledku sporu. Preto má žalobca za to, že podané dovolanie nie je podľa § 420 písm. f/ C. s. p. prípustné a navrhuje, aby dovolací súd dovolanie žalovaného odmietol.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas

dovolateľ zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť podľa § 447 písm. c/ C. s. p.

21. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

22. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

23. Podľa § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

24. Podľa § 428 C. s. p., dovolateľ musí v dovolaní popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

25. Podľa § 431 ods. 1 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (ods. 2).

26. Predmetom dovolacieho prieskumu je napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým rozhodnutím bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie. Z tohto dôvodu je dovolanie voči napadnutému rozhodnutiu prípustné podľa § 420 C. s. p., pretože ide o rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa konanie v danom procesnom štádiu končí.

27. V danom prípade žalovaný v dovolaní namietol vadu zakotvenú v § 420 písm. f/ C. s. p., spočívajúcu v nesprávnom procesnom postupe, ktorým mu konajúce súdy znemožnili, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V rámci uvedeného namietol, že rozhodnutie odvolacieho súdu (ako aj súdu prvej inštancie) je nedostatočne odôvodnené, nepreskúmateľné, zmätočné a vykazuje znaky arbitrárnosti.

28. Pre naplnenie prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch zákonných znakov, ktorými sú: 1/ nesprávny procesný postup súdu, 2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, súčasne 3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

29. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

30. Pod pojmom „procesný postup“ sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej

účasti na konaní (porovnaj R129/1999). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

31. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd konštatuje, že preskúvanie žalovaným vymedzeného dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f/ C. s. p. je v zmysle kvalitatívnej stránky dovolania možné v časti, v ktorej žalovaný namietol odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v otázke neunesenia dôkazného bremena žalovaným pri preukázaní riadneho a včasného uplatnenia práva zo zodpovednosti za vady diela.

32. Povinnosť súdu svoje rozhodnutie náležite odôvodniť je jedným z princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

33. Štruktúra práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia je rámcovo upravená v § 220 ods. 2 C. s. p., pričom táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 387 ods. 2 C. s. p.). Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii, obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia, dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť. Ústavný súd SR vo svojej ustálenej judikatúre zdôraznil, že odôvodnenia rozhodnutí prvoinstančného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane (napr. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 350/09), pretože prvoinstančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (IV. ÚS 489/2011). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvoinstančného súdu, ako aj súdu odvolacieho, prípadne aj dovolacieho), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania.

34. Dovolací súd po preskúmaní oboch vo veci vydaných rozhodnutí, tak prvoinstančného, ako aj odvolacieho, dospel k záveru, že rozsudok odvolacieho súdu v spojení s potvrdeným rozsudkom súdu prvej inštancie vyššie uvedené kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 C. s. p. spĺňa, a preto ho možno považovať za preskúmateľný a ústavne akceptovateľný. Dovolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku prvoinstančného súdu, v ktorom sa súd vysporiadal s otázkou riadneho a včasného uplatnenia práva zo zodpovednosti za vady diela v súlade s Obchodným zákonníkom. S odôvodnením prvoinstančného rozsudku sa v celom rozsahu stotožnil aj súd odvolací, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvod, pre ktorý mal za správny postup prvoinstančného súdu. Odvolací súd v napadnutom rozhodnutí zdôraznil, prečo e-mail zo dňa 08.10.2014 (č. l. 56), ako ani list žalovaného adresovaný žalobcovi zo dňa 12.12.2014, relevantne nepreukázali uplatnenie vady diela, z ktorého dôvodu žalovaný neunesol dôkazné bremeno namietania vady diela, jeho včasnej reklamácie a voľby nároku z vadného plnenia. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu rešpektuje úpravu zakotvenú v § 387 ods. 2 C. s. p., podľa ktorej dovolací súd v prípade, ak sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení svojho rozhodnutia obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Uvedené je reakciou na súdnu prax v prípadoch úplných a presvedčivých rozhodnutí súdov prvej inštancie, kedy odôvodnenie rozhodnutia odvolacích súdov je len kopírovaním vecne správnych dôvodov. V takých prípadoch rozhodnutia obsahujú stranám sporu známe podania, známy napadnutý rozsudok a v závere obsahujú už len stručné konštatovania o správnosti a presvedčivosti napádaného rozhodnutia, s ktorým sa dovolací súd stotožňuje. Je tomu tak aj v posudzovanom spore, preto rozhodnutie odvolacieho súdu nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, nepreskúmateľné, resp. ústavne nekonformné. Za porušenie základného práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p. nemožno považovať to, že dovolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalovaného (viď napr. I. ÚS 673/2014, II. ÚS 27/2008, III. ÚS 167/2013).

35. Pre úplnosť dovolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že pokiaľ ide o námietku žalovaného

spochybňujúcu zistenie skutkového stavu vecí, či nesprávnosť skutkových zistení, treba uviesť, že v zmysle ustanovenia § 420 C. s. p. dôvodom dovolania nemôže byť samo osebe nesprávne skutkové zistenie. Dovolanie totiž nie je „ďalším“ odvolaním, ale je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným na nápravu len výslovne uvedených procesných (§ 420 C. s. p.) a hmotnoprávnych (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ C. s. p.) väd. Preto sa dovolaním nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania.

36. Z obsahu dovolania žalovaného je zrejmá jeho námietka, že súdy nesprávne vyhodnotili výsledky vykonaného dokazovania (riadne uplatnenie vady diela, e-mail zo dňa 08.10.2014 (č. l. 56), ako ani list žalovaného adresovaný žalobcovi zo dňa 12.12.2014, montážny denník). Dovolací súd poukazuje na to, že nesprávne hodnotenie vykonaných dôkazov nie je uvedené medzi prípustnými dôvodmi dovolania, ktoré sú vymedzené v ustanovení § 431 C. s. p. v spojení s § 420 C. s. p. a § 432 C. s. p. v spojení s § 421 C. s. p. Pre tento záver svedčí i ustanovenie § 442 C. s. p., ktoré upravuje, že dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd.

37. Dovolací súd preto konštatuje, že dovolanie žalovaného podľa § 420 písm. f/ C. s. p., nie je procesne prípustné, z ktorého dôvodu jeho dovolanie proti napadnutému rozsudku odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ C. s. p., ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

38. V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 453 ods. 1 C. s. p. v spojení § 255 ods. 1 C. s. p.). Podľa § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.